

[Aksel Larsen.]

hævdede man — ogsaa fra Venstres og de Konservatives Side —, at Grænsen var retfærdig som Nationalitetsgrænse. Maa jeg endvidere erindre om, at da Samlingsregeringen, som traadte til den 5. Maj 1945, skulde sammensættes, blev der fra de 4 gamle Partiers Side stillet den Betingelse, at samtlige Ministre for at kunne indtræde i Regeringen paa Forhaand skulde forpligte sig til at anerkende Standpunktet: Grænsen ligger fast. Derfor blev dette Standpunkt ogsaa ved enstemmig Regeringsbeslutning indføjet i daværende Statsminister Buhls Trontale den 9. Maj.

Enhver, der har sat sig ind i Sydslesvigs Historie, ved, at allerede i 1848 var Forholdet det triste, at som Følge af de slesvigske Hertugers og de danske Enevoldskongers ulyksalige Fortrykningerpolitik var den alt-overvejende Del af Befolkningen i Sydslesvig allerede paa det Tidspunkt baade tysk-sindet og tysksproget. Sindelagsgrænsen gik stort set paa Linien Flensborg—Tønder, omend der endnu dengang var dansk Flertal i Flensborg. Trods ændrede Signaler i de danske Regeringer under Frederik den Syvende var Forholdet ikke blevet anderledes i 1864. Ved London-Konferencen under Vaabenstilstanden fik Danmark Tilbud om, at Grænsen skulde drages efter en Folkeafstemning i Slesvig. Den nationalliberale Regering afviste dette Tilbud med den Begrundelse, at saa vilde Grænsen komme til at gaa ikke ved Dannevirke og Slien, men ved en Linie Flensborg—Tønder. Venstremænd kan faa disse Oplysninger bekræftet ved at studere Niels Neergaards Værk „Under Junigrundloven“.

Naar det allerede for 100 Aar siden var saadan, hvor kan saa noget ansvarligt Menneske med Kærlighed til sit Fædreland tillade sig at fortælle, at nu er Sydslesvigs Befolkning ved at besinde sig paa sin Danskhed.

I 1920 ved Folkeafstemningen i Anden Zone, altsaa i den Del af Sydslesvig, der ligger tættest op ad den nuværende Grænse, blev der afgivet 80 pCt. tyske og 20 pCt. danske Stemmer, og det var umiddelbart efter et for Befolkningen i Tyskland deprimerende Nederlag. I Juli 1932 ved et af de sidste frie Valg i Tyskland og Aaret før Hitler kom til Magten, fik Hitlers nazistiske Parti i hele Tyskland kun 37 pCt. af Stemmerne, men i Sydslesvig fik Hitler 62 pCt. af alle Stemmerne. Nationalitet er ikke noget, man skifter, som man skifter Skjorte, og derfor skal man ikke komme og fortælle — som Grænseflytterne gør det —, at nu er Flertallet af

den samme Befolkning i Sydslesvig blevet ærlige Demokrater og ærlige dansksindede.

Det er imidlertid noget saadant, man fortæller. Man oversvømmer det danske Folk med Tryksager som den, jeg staar med her. Den er udsendt af „Slesvig-Ligaen“ og bærer Titelen „Kendsgerninger om Sydslesvig“. Den fortæller, at allerede i 1946 var 58 pCt. af Sydslesvigs Befolkning dansksindede, og at Tallet ved Valgene i April og Maj i Aar var vokset til 66²/₃ pCt. Man anfører som Begrundelse for denne pludselige og voldsomme Omvendelse, at de paagældende har besindet sig paa deres danske Kulturarv og følt det nedarvede danske Blod banke i deres Aarer. Man støtter sig paa Stemmetallene fra Valgene i Sydslesvig i 1946 og i 1947. Men som det fremgaar af denne Tryksag, er der i Flensborg Amt, som ligger helt oppe under Grænsen, afgivet ca. 50 pCt. saakaldte danske Stemmer, i Ejderstedt, som ligger helt syd paa, 70 pCt. Jo længere sydpaa, des flere dansksindede. I Eckernførde Amt i den mellemste Del af Sydslesvig er der afgivet 25 pCt. danske Stemmer, men i Rendsborg Nørre Amt, som ligger langt Syd for Dannevirke helt ned til Ejderen, er der afgivet hele 40 pCt. saakaldte danske Stemmer. Læs Claus Eskildsens „Grænselære“! I den paavises det, at Befolkningen mellem Dannevirke og Ejderen aldrig har været danske, men bestaar af Efterkommere af de Tyskere, som indvandrede for 2 000—3 000 Aar siden. Alligevel vil man have os til at tro, at 40 pCt. af Befolkningen mellem Dannevirke og Ejderen føler det nedarvede danske Blod banke i deres Aarer.

Det er typisk for denne Tryksag som for saa mange Tryksager, der udsendes af Grænseflytterne hertil, at selv om man kalder det Kendsgerninger om det ene eller det andet, saa taler man i bevidst Modstrid med Sandhed og Kendsgerninger. Man siger f. Eks. i den Tryksag, jeg staar med her, at kun 12 000 af Flensborgs Sydslesvigsk Forenings 70 000 Medlemmer faar Levnedsmidler fra Sydslesvig-Hjælpen, saa det kan da ikke være Flække-Danskere, der har stemt Dansk dernede. Paa det Tidspunkt, Tryksagen blev udgivet, var der 35 000 og ikke 12 000, der fik Levnedsmiddelpakker fra Danmark, og de, der har udgivet Tryksagen, ved det, men de ønsker at lyve for at stikke det danske Folk Blaar i Øjnene. Man burde, hvad Sydslesvig angaar, have set Tiden an. Unanset om man mener, at der nogen Sinde bliver Basis for en Grænseflytning eller ikke, burde man have set Tiden